

Bourgeois Louis, Genf, 1551. (1510—1569.)

1. Az Is - ten any - nyi - ra sze - ret - te A bű - nös

vi - lá - got, Hogy szent Fi - át ad - ná é - ret - te,

S ál - ta - la vált - sa - got: A - mit vég - zett ö - rök ta -

ná - csa Az i - dők - nek e - lőt - te, Hogy a bű -

nös embert megvált - sa, Azt szent Fi - a meg - tet - te. Gy.B.

2. Ama mennyei hatalmasság / Megszánta estünket: / Az Ige, ó! nagy irgalmasság! / Felvevé testünket; / Magasztalunk azért, Istenünk, / Imádunk és tisztelünk, / Mert ki állhat immár ellenünk, / Midőn Isten van velünk.

3. Ó! magasságos Isten Fia! / Erős menedékünk! / Boldogságunknak ami híja / Volt, megadtad nekünk. / Megbékéltettél szent Atyáddal / S így vigasztalást nyújtál; / Nékünk evangéliomoddal / Világosságot nyújtál.

4. Te szegénységed gazdagságunk, / Balszamunk fájdalom, / Nyomorúságod boldogságunk, / Életünk halálad! / Dicsőség legyen azért néked, / Felséges Úr Istenünk! / Szívünkben magasztalunk téged, / Mindaddig, míglen élünk.

Debrecen, 1806.